

Enid Blyton
Інід Брайтон

ТАЄМНА СІМКА

ПРИГОДИ ТАЄМНОЇ СІМКИ

ХАРКІВ
«ФЕЛІО»
2022

Розділ 1

ЗБОРИ ТАЄМНОЇ СІМКИ

Того дня були призначені збори товариства «Таємна сімка». Місце зустрічі — старий сарай у глибині саду, що належав Пітеру й Дженет. На дверях сараю зеленою фарбою було виведено: «Т. 7» — «Таємна сімка».

Пітер і Дженет чекали в сараї. Дженет вичавлювала у великий глек сік з лимонів — готувала лимонад для членів товариства. На тарілці лежали сім імбирних печив й одне велике печиво для собаки.

Це для Скемпера, їхнього золотистого спанієля. Він сидів, уп'явшись у тарілку, наче боявся, що його печиво може сплигнути з тарілки та втекти.

— Йдуть, — сказав Пітер, дивлячись у вікно. — Колін, Джордж, Барбара, Пем і Джек. І ми з тобою — разом семеро.

— Гав! — Скемпер відчув, що про нього забули.

— Вибач, Скемпере, — заперечив Пітер. — Але ж ти не член товариства, а просто вільний слухач, хоча і дуже гарний.

Тук-тук. Хтось постукав у двері.

— Пароль! — відгукнувся Пітер. Він ніколи не відчиняв двері, не почувши пароля.

— Кролики, — відповів Колін, і Пітер впустив його.

— Кролики, — сказав Джек, а за ним по черзі усі інші. Це був свіжий пароль, який вони міняли щотижня — про всяк випадок, бо раптом він стане відомий комусь чужому.

Діти входили й сідали, а Пітер ретельно придивлявся до кожного.

— Джеку, а де твій значок? — запитав він.

Джек відчув себе не в своїй тарілці.

— Я дуже вибачаюся, — пробурмотів він. — Напевно, його взяла Сьюзі. Я сховав його до шухляди, а сьогодні вранці його там не виявилось. Сьюзі іноді капостить.

Сьюзі — сестра Джека. Їй кортіло стати членкинею товариства, але Джек терпляче пояснював їй, що товариство називається «Таємна сімка» і в ньому може бути лише сім членів і не більше.

— Сьюзі постійно щось не так! — засміявся Пітер. — Забери у неї значок, Джеку, і більше не клади його до шухляди чи ще куди, а пришпилюй на ніч до піжами. І Сьюзі його не поцупить.

— Гаразд, — кивнув Джек. Він огледівся, щоб з'ясувати, чи в усіх є значки. Так, круглі гудзики з акуратним написом «Т. 7» були в усіх. Він неабияк злостився на Сьюзі.

— Чи є в когось цікаві новини? — спитав Пітер, простягаючи всім по черзі тарілку з імбирним печивом. Скемперу він кинув персональне печиво, і спаніель вправно упіймав його на льоту. Незабаром усі дружно жували й хрумали.

Особливих новин не було. Барбара подивилася на Пітера:

— Вже четвертий тиждень нам нічого розповідати, бо нічого не відбувається, — сказала вона. — Нудота та й годі. Нащо таємне товариство, якщо йому нічим зайнятися, — ні таємниць, ні пригод цікавих нема.

— То сама придумай, — відбрив її Пітер. — Гадаєш, Барбаро, що таємниці й пригоди на деревах ростуть?

Дженет розлила лимонад.

— Мені теж кортить, щоб сталося щось незвичайне, — сказала вона. — Може, ми дійсно придумаємо якусь пригоду, щоб коротати дозвілля?

— Яку, наприклад? — поцікавився Колін. — Ой, який лимонад кислий!

— Зараз я в нього меду додам, — спохопилася Дженет. — Може, одягнемоя, як індіанці абохто, рушимо кудись і будемо когось вистежувати? У нас із Пітером є гарні костюми американських індіанців.

Діти почали обговорювати цю пропозицію і з'ясували, що у них є шість таких костюмів.

— Тоді я знаю, що робити! — вигукнув Джордж. — Ми перевберемося й рушимо до Малої Хаші. Розділимося на дві команди й будемо вистежувати й ловити Коліна, бо лише в нього нема костюма американського індіанця. Буде ой як весело!

— Мені не дуже хочеться, щоб ви ушістьох мене вистежували, — заперечив Колін. — Усі гуртом на мене одного.

— Та це ж гра, — зауважила Дженет. — Не клей дурня.

— Цить, хтось йде! — насторожився Пітер.

По стежці в напрямку сараю чулися кроки. Хтось грюкнув у двері, аж діти схопилися.

— Пароль! — сказав Пітер, забувши, що вся сімка вже зібралася.

— Кролики! — пролунала відповідь.

— Та це ж Сьюзі! — розлючений Джек розчахнув двері, і, звичайно ж, на порозі постала його нахабна сестричка, та ще й зі значком «Т. 7»!

— А я теж членкиня вашого товариства! — вигукнула вона. — Я знаю пароль і навіть маю значок!

Розгнівані діти схопилися з місць, і Сьюзі, гигаючи, дременула геть. Джек побагровів від люті.

— Я за нею! Доведеться придумати новий пароль!

— Нехай буде «індіанці»! — гукнув навздогін йому Пітер. — Зустрічаємося тут о пів на третю!

Розділ 2

ДЕНЬ АМЕРИКАНСЬКИХ ІНДІАНЦІВ

Опів на третю члени товариства «Таємна сімка» по одному, а хто й по двоє почали підтягуватися до сараю. Першим прийшов Джек. Цього разу — зі значком: він наздогнав сестру і відібрав у неї значок.

— А я знову грюкну в двері й прокричу пароль! — пригрозила Сьюзі.

— Не вийде! — усміхнувся Джек. — У нас уже новий пароль!

Пароль вимовляли дуже тихо: раптом ця докучлива Сьюзі сховалася десь поруч.

— Індіанці!

— Індіанці!

Усі на вході шепотіли гасло, й нарешті Таємна сімка зібралася. Діти принесли з собою костюми й головні убори індіанців та взялися перевдягатись. Усі, окрім Коліна.

— Уперед, до Малої Хащі! — вигукнув Пітер, вимахуючи страхітливим томагавком. На щастя, томагавк був дерев'яний. — У мене в команді будуть

Дженет і Джек, а у Джорджа — Барбара й Пем. Ми вистежуватимемо й ловитимемо Коліна.

— Тільки, цур, не прив'язувати мене до дерева й не пускати стріли! — попросив Колін. — Це вам розвага, а мені сльози! Домовилися?

Дітлахи розмалювали собі обличчя. У Джека був гумовий ніж, і він робив вигляд, ніби штрикає ним Скемпера. Вони й справді були схожі на збіговисько лютих індіанців.

Тоді рушили до Малої Хащі, що була приблизно за пів кілометра від сараю, поза фермерськими ланами. Вона лежала біля маєтку Мілтон, оточеного високим муром.

— Стаємо по протилежні боки хащі, — скомандував Пітер. — Наша трійка із цього боку, а ваша — з того. Колін — посередині. Заплющуємо очі, рахуємо до ста і починаємо полювати на нього.

— А якщо я когось заскочу й назву по імені, той встає і виходить з гри, — заявив Колін.

— А якщо хтось із нас непомітно підкрадеться і схопить тебе, ти стаєш його в'язнем, — сказав Пітер. — Мала Хаща — найвідповідніше місце для такої гри!

І він мав цілковиту рацію. Тут росли верес, кущі й дерева: чималі латки вересу перемежались з ризками жорсткої трави, дрібними кущами, великими й малими деревами. Було де ховатися, і якщо обач-

Зміст

<i>Розділ 1. Збори Таємної сімки</i>	3
<i>Розділ 2. День американських індіанців</i>	7
<i>Розділ 3. Колін у шоці</i>	11
<i>Розділ 4. І це вже пригода?</i>	15
<i>Розділ 5. Важливі збори</i>	19
<i>Розділ 6. Дивні знахідки</i>	23
<i>Розділ 7. Скемпер знаходить ключ</i>	27
<i>Розділ 8. Відвідини цирку</i>	31
<i>Розділ 9. Чудова ідея... і розчарування</i>	35
<i>Розділ 10. Акробат Тринкуло</i>	39
<i>Розділ 11. Відкриття Пем</i>	43
<i>Розділ 12. Одноногий Вільям</i>	47
<i>Розділ 13. Пальто, що пасує до картуза</i>	51
<i>Розділ 14. Знову дивні сліди</i>	55
<i>Розділ 15. Пітер і Колін шоковані</i>	59
<i>Розділ 16. В'язні</i>	63
<i>Розділ 17. Знову на цирковому полі</i>	67
<i>Розділ 18. Пітер розповідає</i>	71
<i>Розділ 19. Де намисто?</i>	75
<i>Розділ 20. Кінець пригоди</i>	79